

Zitting 1977–1978

14 377

Regelen ter stimulering en sturing van de investeringen (Wet investeringsrekening)

Nr. 40

VIERDE NOTA VAN WIJZIGINGEN

Ontvangen 9 mei 1978

In artikel 10, eerste lid, wordt in plaats van «drie maanden» gelezen: «zes maanden».

In artikel 23 wordt het in de Wet op de inkomstenbelasting 1964 op te nemen artikel 61a gewijzigd als volgt:

1. aan het eerste lid wordt toegevoegd: «Onder investeren wordt niet verstaan het aangaan van verplichtingen ter zake van de verbetering van een gebouw of van een installatie, zomede het maken van voortbrengingskosten te dier zake, ingeval de jaarlijkse afschrijving op de kosten van de verbetering van het gebouw of de installatie meer beloopt dan een bedrag dat overeenkomt met onderscheidenlijk 5 en 10 percent daarvan.»;

2. in het vijfde lid, onder i, 7°, wordt in plaats van «artikel 23d, tweede lid» gelezen: «artikel 23d, derde lid».

In artikel 24 wordt het in de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 op te nemen artikel 23d gewijzigd als volgt:

1. onder vernummering van de leden een tot en met vijf in twee tot en met zes, wordt een nieuw eerste lid opgenomen, luidende:

«1. Het in artikel 61a, tweede lid, letter a, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 vermelde percentage van 23 wordt vervangen door het percentage van 11 met betrekking tot bestaande gebouwen welke bestemd zijn om – direct of indirect – hoofdzakelijk ter beschikking te worden gesteld aan derden. Artikel 61a, derde en vierde lid, van die wet is van overeenkomstige toepassing.»;

2. in het tot vierde lid vernummerde derde lid wordt in plaats van «het tweede lid» gelezen: «het derde lid»;

3. in het tot vijfde lid vernummerde vierde lid wordt in plaats van «het eerste lid» gelezen: «het tweede lid».

In artikel 27, onder B, wordt in plaats van «artikel 23d, tweede lid» gelezen: «artikel 23d, derde lid».

Na artikel 29 wordt een nieuw artikel opgenomen, luidende:

«**Artikel 30.** In afwijking van artikel 3a, tweede lid, van de Wet selectieve investeringsregeling is, indien door het intrekken van Ons besluit van 6 september 1976 (Stb. 478) artikel 3, eerste lid, van die wet gaat gelden, geen heffing verschuldigd ter zake van het verkrijgen van een bouwvergunning tot het bouwen van een gebouw, die is aangevraagd vóór 17 maart 1978.».

Toelichting

Artikel 10. Bij de voorbereidingen, die thans reeds getroffen worden met het oog op de uitvoering van de grote-projectentoeslag is gebleken, dat de in artikel 10, eerste lid, genoemde termijn van drie maanden in een aantal gevallen te krap zal zijn. Met name bij zeer grote en gecompliceerde projecten zal het niet steeds mogelijk zijn binnen die tijd de voor het indienen van een aanvraag benodigde gegevens bijeen te krijgen. Daarom wordt voorgesteld de termijn te verlengen tot zes maanden.

Artikel 23. Aangezien de scheiding tussen onderhoudskosten en verbeteringskosten niet altijd even scherp is te trekken en van het niveau van de voorgestelde WIR-premies een stimulans zou kunnen uitgaan onderhoudskosten te presenteren als verbeteringskosten, is een bepaling opgenomen welke verbeteringskosten uitzondert van investeringsbijdragen ingeval deze kosten in een betrekkelijk korte periode worden afgeschreven. Ook overigens komt het voor dat het niet noodzakelijk is WIR-premie toe te kennen voor aan gebouwen bestede verbeteringskosten welke slechts gedurende korte tijd nut afwerpen.

Artikel 24. Naar aanleiding van de daarover in het eindverslag en bij het mondeling overleg met de bijzondere commissie gemaakte opmerkingen is de kwestie van het premiepercentage voor bestaande gebouwen nader onderzocht. Dit heeft tot de conclusie geleid, dat het probleem hierbij in wezen schuilt in de mogelijkheid, die de invoering van het nieuwe systeem biedt, om door het afstoten van gebouwen en het in plaats daarvan aanschaffen van, overigens gelijkwaardige, andere een aanzienlijk voordeel te behalen, dat niet door een werkelijke investeringsinspanning wordt gerechtvaardigd. Deze mogelijkheid doet zich voor omdat de desinvesteringsverplichting, die aan de af te stoten gebouwen kleeft door de voorgestelde verhoging van het niveau van de premiëring veel geringer is dan de te verkrijgen premies voor de vervangende gebouwen.

Met name rechtspersonen, die gebouwen bezitten, welke aan derden zijn verhuurd, zouden op deze wijze een ongerechtvaardigd voordeel kunnen behalen. Voor natuurlijke personen is de mogelijkheid daartoe door het voorgestelde artikel 61a, vijfde lid, letter j, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 reeds afgesneden. De verkoop van gebouwen, die een rechtspersoon zelf in gebruik heeft en wil houden, is een weinig aantrekkelijke propositie door het bepaalde in het artikel 61a, vijfde lid, letter i, 7°. De koper daarvan verkrijgt geen recht op investeringspremie. Verhuizing van een bedrijf brengt in de regel zoveel bezwaren met zich mee, dat het te behalen premievoordeel hierdoor al snel gecompenseerd zal worden.

Gezien het vorenstaande hebben mijn medeondertekenaars van het wetsontwerp en ik gemeend te moeten voorstellen het premiepercentage voor bestaande gebouwen, die worden aangeschaft door rechtspersonen met het oog op de verhuur, terug te brengen tot 11. De indruk bestaat, dat hiermee verreweg de meeste transacties met bestaande gebouwen, die alleen met het oog op een te behalen premievoordeel zouden worden verricht, kunnen worden voorkomen. Daarbij blijft voor reële gevallen, ook in de regio, het huidige percentage gehandhaafd. Dit is mede van belang met het oog op het tegengaan van onnodig ruimtebeslag door nieuwbouw.

Om het beoogde doel te bereiken lijkt het voldoende het percentage tot 11 terug te brengen. Bij de huidige faciliteiten, die omgerekend ook neerkomen op een WIR-premie van 11%, is van onbedoeld gebruik in de sfeer van rechtspersonen niet gebleken. Er is hier sprake van een andere situatie dan bij de verhuur van gebouwen door natuurlijke personen. Daar bestaat een qua karakter meer permanente mogelijkheid tot oneigenlijk gebruik; reden waarom er voor gekozen is om aan natuurlijke personen in het geheel geen premie te verlenen bij de aankoop van – nieuwe of bestaande – gebouwen, bestemd voor verhuur.

Artikel 30. Volgens artikel 3a, tweede lid, van de Wet selectieve investeringsregeling is bij wederinvoering van de selectieve investeringsheffing voor gebouwen nadat in een gebied het zogenaamde nultarief heeft gegolden geen heffing verschuldigd ter zake van het verkrijgen van een bouwvergunning, die is aangevraagd vóór het tijdstip van wederinvoering. Bij deze regeling is uitgegaan van de veronderstelling dat wederinvoering plaatsvindt op korte termijn, hetgeen in de praktijk wil zeggen twee dagen na de plaatsing in het Staatsblad van de desbetreffende algemene maatregel van bestuur. Indien daarbij van het voornemen tot wederinvoering tevoren geen mededeling is gedaan, is de kans dat nog snel bouwvergunningen worden aangevraagd alleen met het oogmerk de heffing te ontlopen nihil te achten.

Van het voornemen om de SIR-heffing wederom in te voeren in combinatie met een verhoging van de basispremies krachtens de WIR is mededeling gedaan in de aanvullende memorie van antwoord, die op 16 maart aan de Tweede Kamer is aangeboden. Daardoor is de mogelijkheid ontstaan de heffing te ontlopen door nog voor de inwerkingtreding van de algemene maatregel van bestuur, waarmee de heffing opnieuw wordt ingevoerd, een bouwvergunning aan te vragen, die normaliter eerst daarna zou zijn aangevraagd. Er zijn aanwijzingen, dat van deze mogelijkheid in tenminste een aantal gevallen gebruik gemaakt is. Wij zijn van mening, dat hier sprake is van oneigenlijk gebruik van de overgangsregeling van artikel 3a, tweede lid, van de Wet SIR en dat het geboden is dit alsnog te verhinderen. Daartoe is het onderhavige artikel ontworpen, dat voor de huidige overgangssituatie in de plaats zou dienen te treden van genoemd artikel 3a, tweede lid.

Volgens dit nieuwe artikel zal slechts dan geen heffing verschuldigd zijn, indien de bouwvergunning is aangevraagd vóór 17 maart 1978. Hiermee wordt aan de bovenbedoelde vorm van oneigenlijk gebruik de pas afgesneden. Door het verlenen van een ontheffing op grond van artikel 16 van de Wet SIR zal hierbij tegemoet gekomen kunnen worden aan diegenen, die door deze nieuwe bepaling onder de heffingsplicht komen te vallen, maar daartegenover geen aanspraak op de verhoogde faciliteiten van de WIR kunnen doen gelden, omdat zij vóór het van kracht worden daarvan de desbetreffende investering hebben verricht.

De Minister van Economische Zaken,
G. M. V. van Aardenne